

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Červenec 2010

Letní

6. číslo

Bělá – Kaple Svatého Jana Nepomuckého

Bělá, oltář Sv. Jana Nepomuckého

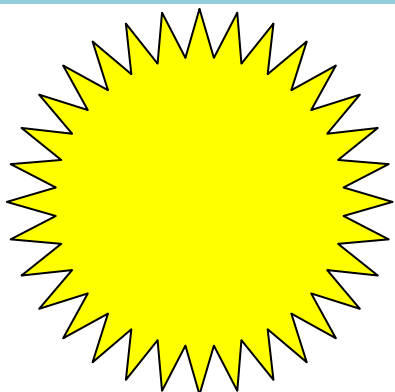
PRÁZDNINOVÁ LITANIE

*Ochraň mne
před nesmyslnými dny nudy,
před dny bez modlitby a bez myšlenek na tebe,
před tlacháním a špinavými řečmi,
před skleslostí, prostředností, neovládáním se,
před lhostejností.*

*Prosím tě,
otevři mi oči pro všechno dobré a krásné,
ať má ústa nacházejí slova radosti,
ať jsou mé ruce ochotny dávat a pomáhat,
ať s bdělým duchem přijímám pravdu,
pomoz mi, abych svým životem zvěstoval tebe.*

Alfonso Pereira: Myšlenky a modlitby

Milí farníci

srdečně vás zdravím v létě, kdy téměř všichni změni svůj každodenní program v milované slovo prázdniny, dovolené a dny volna naplněné blaženým „nicneděláním“ u příbuzných, někde na různých „chaloupkách“, akcích mládeže, túrách, výletech i pobytech. „Jak strávíš léto“ zní často otázky v těchto dnech. „Do Chorvatska, Itálie, Beskyd, Tater, Jeseníků, nebo teď doma.“

V mozku se nám promítá místo ve světě, v naší vlasti. Na chvíli, kdy se člověk vymaní ze stereotypu života, se každý těší. Nemusím dělat to, co mě celý rok v práci unavuje, je všední, bez větší změny.

Co očekávám od dovolené? Nezávislost, svobodu, čas pro sebe, pro druhé, pro záliby, zážitky, nové vztahy nebo jejich prohloubení, tělesný odpočinek, duchovní pookřání? Každý z nás usiluje o to, kde vidí pro sebe největší přínos. Naši předkové si udělali čas při všech starostech o hospodářství, o rodinu také na Boha, věnovali duchovní očistě čas i na několikadenních pěších poutích při modlitbách a písních pročistili své nitro a chválili Boha za krásy, které cestou viděli. Snažili se pochopit, že náš život je také pouť a že se neodvratně blížíme k cíli. Může dnešní člověk totéž pociťovat v dopravních prostředcích a místech přeplněných lidmi? Může. Člověk, který žije s Bohem, využije svůj volný čas, tak, aby od něj nebyl odtržen ani během dnů volna.

Je ale také mnoho těch, kteří na dovolenou z různých důvodů nemohou

- finance, nemoc, stáří. Jim přeji, aby si uvědomili, že pro toho, kdo žije s Bohem, je krásné každé místo na světě - pokoj, ve kterém tráví většinu času, i ten dům i ta zahrádka, obec, les a louka, kde mohu obdivovat Boží velikost, krásu a moudrost. Na každém místě mohu odpočívat v Bohu.

Všem vám, kteří budete cestovat a rekreovat se v různých koutech naší Země vyprošuji Boží ochranu a šťastný návrat domů. Těm, kteří nikam dál nepojedou za odpočinkem, přeji, aby dokázali vidět ve všem krásném kolem sebe doma stopy Boží lásky a nacházeli radost ve víře a přátelských vztazích.

Přeji vám všem, aby doba prázdnin a dovolených byla pro všechny věkové kategorie i přínosem duchovním. Abychom si udělali v době volna čas na setkání s Kristem ať už modlitbou, četbou Písma, duchovní literatury, výlety, nebo také duchovními rozhovory s dětmi, příbuznými, známými, abychom osobně ve víře rostli a vzájemně obohacovali sebe i náš farní život zde.

Odpočinek ve společenství s Ježíšem a šťastný návrat domů vyprošuje

P. Antonín Pavlas

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a významných místech: Část pátá

B Ě L Á

V tomto čísle zavítáme do nedaleké obce Bělá, kraj Vysočina. Bělá se připomíná již roku 1257 jako malá hornická osada. Kolem ní se rozkládalo několik dolů na stříbro, které asi nebyly příliš výnosné, neboť později se o nich již v žádných dokumentech nehovoří. V obci stávala kamenná tvrz, založená před rokem 1316. Jejím prvním známým majitelem byl v roce 1316 Mikuláš z Bělé. Zprávy o osudech Bělé a její tvrze jsou ve středověku velmi kusé. V roce 1544 již Bělá náležela k ledečskému panství, které v té době vlastnila Markéta Leděčská z Říčan. V té době byla tvrz ještě

zachována, v nájmu od ledečské vrchnosti ji měl jakýsi sedlák Bartoň, který v ní také bydlel. Následující historie Bělé byla shodná s osudy ledečského panství. V pozdější době se také již nikde neobjevují žádné zmínky o bělské tvrzi.

Lidé pracovali převážně v zemědělství a v blízkých rozsáhlých lesích. Vítanou pracovní příležitostí bylo postavení sklářské hutě v Tasicích v roce 1789. Občané jezdili sklárně pro dřevo, křemen a sodu, také pomáhali s příprzeží i kupcům skla. Po zániku roboty v roce 1848 mohli pracovat v huti celý den, zaměstnání zde byli především ti, jež nevlastnili půdu.

Od roku 1850 byl v Bělé založen obecní úřad.

Až v roce 1870 byla zřízena pro obec Bělou

a Tasice obecní škola v Bělé. Do této doby docházely děti do školy v Bohdanči, ale pouze v létě. Často se tedy nenaučily psát,

ale jen číst a počítat. V Bělé se začalo vyučovat v upravené obecní pastoušce a zdejší první učitelem se stal Karel Bína z Pertoltic. Stavba nové školní budovy byla zadána v roce 1893 světelskému staviteli Janu Hradeckému. Vyučovat se zde začalo v roce 1896. V té době chodilo do školy 113 dětí. Škola skončila svou činnost pro velmi malý počet žáků v roce 1979.

Kolem roku 1890 se hodně rodin vystěhovalo ze vsi do Ameriky za vidinou lepšího a bohatšího života. Ne všem se tam však dařilo dobře, někteří by se rádi vrátili

**Kaple Svatého Jana Nepomuckého,
znovuvysvěcení v květnu 2010**

domů, ale neměli na cestu zpět peníze, navíc se nebylo kam vrátit, protože před cestou prodali své chalupy.

V druhé polovině 19. století zde stále neexistovala silnice do obce. Do Ledče se jezdilo po blátivé vozovce přes Třebětín a Vrbku. Do Bohdanče vedla cesta přes lesy a strže.

Jak už to bývá ve většině malých obcích, o jejich rozvoj se často zasloužili učitelé. Nejinak tomu bylo i v Bělé. Mezi významné zdejší učitele můžeme zařadit Václava Sobotku, který vypracoval plán školy, obce i okolí. Josef Kruliš se zase zasloužil spolu se starostou obce J. Koubským a učitelem Václavem Pospíšilem o založení sboru dobrovolných hasičů v roce 1903. Řídící učitel Rudolf Kušička zde založil v roce 1920 spolek divadelních ochotníků. Soubor hrál každoročně několik představení, pořádal maškarní plesy a další kulturní akce. Zasluhou zdejších učitelů byla také založena obecní knihovna.

První světová válka přinesla hlad a bídu. Muži nastoupili vojenskou službu a ve spoustě hospodářství zbyly na práci pouze děti chodící do školy. Z války se bohužel domů nevrátilo do Bělé patnáct, většinou svobodných mužů. Na jejich památku byl také na návsi postaven pomník, jehož slavnostní odhalení se uskutečnilo 5. června 1921.

Za první republiky probíhala velká výstavba obce a úprava návsi. Občané zde vysadili 95 ovocných a okrasných stromů a slavnostně byl tento sad, který nazvali „Švehlův“, otevřen o pouti 28. června 1936. V roce 1937 došlo také k výstavbě kaple na návsi.

S druhou světovou válkou přišly opět velké útrapy pro zdejší obyvatele. Velká nouze byla především o jídlo. Přes všechny strasti byl v roce 1940 zaveden do celé obce elektrický proud. V březnu 1945 bylo v Bělé nuceně ubytováno 76 prchajících Němců z východního Pruska. Byly to převážně ženy a děti prchající před Rudou armádou. Brzy odešly dál, směrem na západ.

V roce 1949 se uskutečnil pokus založit jednotné zemědělské družstvo z bývalého strojního družstva. To se brzy rozpadlo. Rovněž ztroskotal nový pokus v roce 1953. Nakonec se zdařilo v roce 1956, toto družstvo se již i přes mnohé problémy udrželo. V roce 1963 bylo připojeno do velkého JZD Posázaví se sídlem v Jedlé.

Slučovat v této době se muselo všechno a tak i obec samotná v roce 1963 byla sloučena spolu s Jedlou, Chřenovicemi, Dobrou Vodou a Tasicemi pod Místní národní výbor Jedlá.

V osmdesátých letech si občané upravili náves a vybudovali zde tenisové kurty. Také se provedla rekonstrukce rybníka.

V roce 1992 se opět obec osamostatnila. V devadesátých letech se také provedly mnohé opravy domů, kaple, hasičské zbrojnice i dalších objektů. Před několika roky se nově opravil a zrekonstruoval Obecní úřad, dříve hostinec. Budova, která je víceúčelová a využívá se pro různé akce, je chloubou obce.

V Bělé se nachází tyto památky:

Kaplička a kamenný Františkánský kříž

Kamenný Františkánský kříž z roku 1824 stojí na návsi. V jeho blízkosti postavili obyvatelé obce v roce 1937 kapličku. Plány na její výstavbu zpracoval ledečský stavitel Vojtěch Buk a stavba byla provedena na náklady obce. Kaple má ve střeše zbudovanou věžičku, do které byl umístěn zvonek z dřevěné zvoničky, postavené v roce 1837. Do interiéru kaple byl zakoupen oltář se sochou svatého Jana Nepomuckého. Jednalo se o pozůstalost zemřelého ledečského děkana P. Václava Vačkáře. Křížků v Bělé je ještě několik.

Pomník padlým vojákům v Bělé

Ke slavnostnímu odhalení pomníku padlým vojínům a legionářům došlo 5. června 1921. O jeho výstavbu se zasloužili místní ochotníci v čele s učitelem Václavem Zvoníkem. Je na něm zapsáno 15 jmen padlých mužů z obce. Zhotovil ho koutecký kameník Brzoň.

Pozůstatky tvrze v Bělé

V půdorysu čtvercová tvrz věžovitého typu stála uprostřed vsi na mírném návrší u rybníka. Chránila ji hradba s baštami v nárožích a příkopy. Ještě v 19. století zde stály z opevnění tvrze dvě okrouhlé bašty a příkopy kolem ní. Poslední bašta byla zbourána v roce 1881. V tomto roce také byly zavezeny příkopy. Tvrz byla definitivně rozbourána v roce 1894. Dodnes se dochovaly jen malé zbytky sklepů.

Bělá, zbytky středověké tvrze

Slavnostní znovuvysvěcení kaple v Bělé

V sobotu, 15. května 2010 proběhlo od 14. hodin v Bělé slavnostní znovuvysvěcení zrekonstruované kaple Svatého Jana Nepomuckého. Slavnost zorganizovala Obec Bělá, na úvod pronesl starosta obce pan Pavel Lhot'an krátký projev ve kterém shrnul jak historii, tak současnost, jeho znění si můžete přečíst hned v následujícím článku. Po proslovu začala slavnostní bohoslužba, kterou vedl pan farář Antonín Pavlas, hudební doprovod zajistil na přenosných klávesách Ing. Jan Veleta. Během bohoslužby zaznělo též všem poděkování za opravu. Poté byli všichni pozváni do nové obecní budovy, kde bylo připraveno pohoštění, vynikající byli pout'ové koláčky místních kuchařek. Všichni si tak mohli neformálně povídat. Akce, které se zúčastnilo více jak 50 návštěvníků a to jak z Bělé, Tasic, tak i z okolí a také zástupci místních hasičů ,se vydařila. Večer se uskutečnila pout'ová taneční zábava!

Projev pana starosty Pavla Lhořana, který zazněl při slavnosti znovuvysvěcení kaple Svatého Jana Nepomuckého v Bělé v sobotu, 15. května 2010

Vážené dámy a pánové, vážení hosté,

jsem velmi rád, že vás dnes můžu přivítat na slavnostním znovuvysvěcení kaple v Bělé.

Nejprve bych vás krátce seznámil s její historií. Kaple byla postavena v roce 1937. Plány na ní zhotovil ledečský stavitel Vojtěch Buk. Stavbu provedla obec na své náklady. Kaple měla na střeše zbudovanou věžičku, v níž byl umístěn zvon z původní dřevěné zvoničky, postavené v roce 1837. Nešlo ale o původní zvon, ten byl obci odebrán v roce 1917 pro vojenské účely. Do interiéru kaple byl zakoupen oltář se sochou svatého Jana Nepomuckého. Jednalo se o pozůstalost zemřelého ledečského děkana Václava Vačkáře. U kaple stojí od roku 1824 kamenný františkánský kříž.

V roce 2007 proběhla větší rekonstrukce kaple, při níž byly odstraněny venkovní poškozené omítky a nahrazeny novými sanačními. Dále bylo provedeno oddrenážování objektu a provedeny nové nátěry střechy a omítek. Náklady na tyto práce vyšly obec na 170 tis. Kč.

O necelý rok později 25. června 2008 zasáhla naši obec silná vichřice, která způsobila velké škody na obecním i soukromém majetku. Nejvíce poškozena byla právě obcí nově opravená kaplička, na kterou spadla vzrostlá lípa. Její poškození bylo velmi rozsáhlé. Věž kaple byla zcela zbořena, střecha a římsy silně poškozeny, nosné stěny rozpraskány. Navíc byla narušena celková statika objektu. Rovněž bylo poničeno oplocení kaple.

Bělá, poničená kaple větrnou bouří v r. 2008

V srpnu 2009 jsme začali s kompletní rekonstrukcí kaple. Stávající poškozená plechová střecha byla odstraněna a na místo ní byla provedena nová střecha opatřena pálenými taškami. Dále s ohledem na pronikající vlhkost byly vyměněny okapy a provedeny drenáže s odizolovaným okapovým chodníkem. Rovněž byly vyměněny veškeré výplně otvorů, stávající pozinkované klempířské prvky byly nahrazeny novými a došlo k opravě stávajících omítek a jejich opětovnému nátěru. Celou rekonstrukci pak završilo

nové oplocení, které celé stavbě dalo jedinečný vzhled.

Stavbu realizovala na základě poptávkového řízení firma Tost, z Ledče nad Sázavou.

Celkové náklady na rekonstrukci kapličky činily 597 tis. Kč.

Z čehož obdržená státní dotace byla 438 tis Kč a obecní náklady činily 160 tis. Kč. Stavba byla dokončena v listopadu 2009.

Rekonstrukce kaple nás stálo velké množství starostí, námahy a peněz, ale myslím, že výsledek stojí za to a že máme v obci vedle obecní budovy další reprezentativní stavbu.

Celé naše úsilí je dnes završeno tímto slavnostním vysvěcením.

Poděkování za úspěšné dokončení rekonstrukce kaple patří vám všem, kdo jste se jakýmkoliv způsobem podíleli na její rekonstrukci.

Obzvláště pak bych chtěl poděkovat realizační firmě Tost za dobře odvedenou práci, panu Veletovi, Bohdanečské farnosti a panu faráři Pavlasovi za pomoc při znovuvysvěcení kaple, Bohdanečské farnosti rovněž za peněžní dar, paní Skalické za pomoc při získání dotace a místnímu hasičskému sboru, panu Františku Krajíčkovi a vůbec všem místním občanům, kteří se na stavbě jakkoli aktivně podíleli, nebo nám byli alespoň oporou.

Děkuji za pozornost.

Po mši a vysvěcení kaple bych vás chtěl všechny pozvat na malé občerstvení do obecní budovy.

Konec Roku kněží 19. 6. 2009 - 19.6.2010

Ve čtvrtek 10. června 2010, na vigílii Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, se Svätý otec Benedikt XVI zúčastnil nočního bdění na náměstí sv. Petra při příležitosti zakončení Roku kněží, které začalo ve 20.30 hodin a bylo ukončeno výstavem Nejsvětější svátosti, adorací a eucharistickým požehnáním.

V pátek 11. června 2010, o Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, Svätý otec Benedikt XVI. v 10.00 hodin slavil mši svatou na prostranství před vatikánskou bazilikou spolu s kardinály, arcibiskupy, biskupy a kněžími, přítomnými v Římě a ukončil tak Rok kněží.

☞ VÝLET NA VELEHRAD A ZÁMEK BUCHLOVICE V NEDĚLI 15. srpna 2010

Další výlet-pout' bude směřovat na Moravu, do areálu na Velehradě, kde bude probíhat Pout' Matice velehradské, v 10.00 bude Mše svatá, poté bude individuální prohlídka baziliky Narození Panny Marie a celého klášterního areálu. Po obědě plánujeme cestou navštívit nedaleký barokní zámek Buchlovice.

ZÁVAZNÉ PŘIHLÁŠKY U ANNY HOLUBOVÉ V KOSTELE, NEBO NA TEL. 605342779-SMS, do 6.8., PŘEDPOKLÁDÁNÁ CENA 400 KČ, ZÁLOHA 200 KČ PŘEDEM, DOPRAVA BUSEM, S SEBOU SVAČINU, PITÍ, LÉKY, PLÁŠTĚNKU, DOBRÉ BOTY A DOBROU NÁLADU ☺!

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK

za technickou pomoc při tisku tohoto čísla Zpravodaje
- Obecnímu úřadu v Bohdanči, panu Dlouhému a paní Benešové.

SVATÝ PROKOP (4.července)

Prokop byl jako první z Čechů svatořečen 4. července 1204. Vysvěcen na kněze byl na Moravě. Chtěl uchovat cyrilometodějský řecko-slovanský obřad i Čechách a tak se usadil v okolí Sázavy. Zde ho potkal při lovu kníže Oldřich a Prokop se stal jeho rádcem. V r. 1032 začala výstavba zdejšího kláštera. Prokop se stal jeho opatem a přijal řeholi sv. Basila propojenou s benediktínskou řeholí. Při klášteře působila také škola se slovanským jazykem pro mnišský dorost. Vyučovalo se i malířství, sochařství, architektura a zpěv. Byla to první umělecká škola v dějinách našeho národa. V roce 1053, 25.března se konal Prokopův pohřeb za účasti pražského biskupa Šebíře, při němž se prý staly dva zázraky uzdravení. Památku Prokopa pak uctívali dědicové kláštera, benediktini a díky nim byl později kanonizován. Ostatky byly roku 1588 převezeny do královské kaple Všech svatých, která dnes navazuje na Vladislavský sál. Sv. Prokop je patronem oráčů, vinařů a horníků.

Jana Laudátová

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků. P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

Zlé časy

„Všude je plno úplatkářství a korupce. Děti nechtějí poslouchat rodiče. Každý člověk chce napsat nějakou knihu. Je patrné, že se už rychle blíží konec světa.“

Kdybych se zeptal, kdy a kde byly sepsány úvodní čtyři věty, asi by se většina z vás shodla na tom, že je napsal někdo znalý současných poměrů. Možná někdo z našeho okolí a poměrně nedávno. Snad pouze Jan Werich by šalamounsky odpověděl, že tak závažná slova zaznamenal kdosi mezi dvěma válkami. On totiž všem povrchním znalcům historie radil, když si nejsou jisti, v kterém roce se co přihodilo, aby klidně řekli, že se to stalo právě tenkrát, mezi dvěma válkami. Jistě se trefí do černého úplně pokaždé a docela přesně, protože celý svět odjakživa žil a žije v období mezi dvěma válkami – dodával s úsměvem.

Dávám mu rád za pravdu, ale většinu čtenářů asi překvapím, jelikož aktuální a navýsost současné věty jsem citoval z nápisu na asyrské desce, popsané v době zhruba 2 800 let před Kristem, a to je bratru necelých pět tisíc let.

Nevím jak vás, ale mě tohle zjištění uklidnilo. Nikoliv samotný fakt, že text byl složen a vytesán určitě mezi dvěma válkami, ale nález tak důležité zprávy. Je vidět, že už tenkrát řádilo mezi prostým i vznešeným lidem úplatkářství a kvetla korupce jako mák na poli, že vzdorovité děti nechtěly poslouchat své rodiče a že každý, kdo jen trochu vládl slovem a rydlem, se chtěl stát spisovatelem a všichni byli srozuměni s blížícím se koncem světa. Taky mě uklidňuje, že tento stav už tehdy někoho tak usilovně hnětl a páčil a dožíral, že si sedl naštvaně do písku a místo toho, aby popíjel asyrské víno anebo se cpal chlebem, vzal do ruky majzlík a rydlo a sekal a ryl, až z kamene prach lítal, aby to všechno zaznamenal příštím generacím. Třeba to dělal jen proto, aby při prvním maléru mohl vítězoslavně ukázat majzlíkem na kámen a pronést: Jako bych to neříkal už tenkrát, lidičky.

Já nevím, jestli Asyřané, Babyloňané, Peršané, Judeji, Amálekovci a Pelištejci rovněž přecházeli z komunistického na tržní systém, ale v každém případě mě anonce jejich kamenných novin vrátila nabouranou rovnováhu a odmocnila můj pocit rozhořčení a bezmoci nad stejnými nešvary a zprávami z dnešní doby.

Ono člověka potěší, že svět navzdory škarohlídům není zas o tolik horší, než býval a že stejné zlovyky se opakují stále dokola.

(z internetu)

POUŤ DO LIBICE NAD CIDLINOU**Kostel Svatého Vojtěcha v Libici**

V sobotu, 24. dubna 2010 ve čtvrt na devět ráno, přijel ke kostelu v Bohdanči autobus a řidič – pan Brož. Nasedli jsme k ostatním, kteří již nastoupili před námi. Vívalo nás hezké počasí a cesta do Libice rychle uběhla. Toto městečko je známé hlavně slovanským hradištěm, odkud pocházel Svatý Vojtěch, který přežil vyvraždění svého rodu Přemyslovci, protože byl v tu dobu právě v zahraničí. Vojtěch byl na svou dobu velmi vzdělaný muž, studoval v Magdeburku, pobýval v Hnězdně, v Římě, stal se knězem, později biskupem. Odešel z Čech k Prusům, šířit křesťanství a byl tam zabit kopím, když asi omylem vstoupil na posvátné místo Prusů. Jeho ostatky vyvážil Boleslav Chrabrý zlatem a převezl do Hnězdna, kde je slavně

pohřbil. Do Čech je pak převezl Břetislav I. jako součást válečné kořisti. Velmi brzy byl po své smrti svatořečen jako mimořádná církevní osobnost. Svatý Vojtěch je jednou z postav na podstavci pomníku Sv. Václava v Praze.

Ke kostelu jsme se dostali ulicí plnou stánků, pout'ových atrakcí a návštěvníků poutě, zasvěcené Svatému Vojtěchovi.

Kostel byl již zaplněný, na úvod byli věřící kromě jiného seznámeni také s programem dopoledne a slavnostní bohoslužby.

Okolo 10. hodiny se seřadil průvod a vyšel před kostel a dále pak mimo rušnou ulici, podél obytných domků a luk, na slavníkovské hradiště se sousoším nevlastních bratrů Svatých Vojtěcha a Radima, kde začala Mše svatá pod širým nebem. Předsedal jí nový pražský arcibiskup Dominik Duka a přítomni byli také zástupci Biskupství královéhradeckého – biskup Mons. Josef Kajnek, Mons. Tomáš Holub, Mons. Josef Socha, ale také probošt Mons. Vladimír Hronek, který spravuje Farnost Libice nad Cidlinou z Poděbrad. Ten také všechny přivítal a Mši svatou začal. Do Libice přijeli také některé známé osoby, mezi nimi i politik Cyril Svoboda. Arcibiskup Duka kázal především o vzdělávání a poukázal na význačnou osobnost Svatého Vojtěcha, který studoval v zahraničí a významně ovlivnil nejen českou, ale i evropskou kulturu a vzdělanost.

Bohoslužby venku byly hezkým zážitkem také především díky příjemnému jarnímu počasí. Po skončení se několik z nás setkalo s Biskupem Mons. Kajnekem a Mons Holubem ohledně záměru odvolat otce Antonína Pavlase z našich farností.

Po diskusi jsme se prodrali pout'ovými atrakcemi k autobusu a odjeli do nedalekých Poděbrad.

Tam byl rozchod až do půl páté. Každý z nás odpoledne v lázních strávil po svém: rozprchli jsme se za občerstvením do místních restaurací, prošli se po kolonádě, ochutnali a nabrali si minerální vodu z pramenů domů, tečou téměř na každém kroku, obdivovali jsme krásná sportovní auta na parkovišti – tu sobotu tam probíhal sjezd těchto vozů, ochutnali jsme dobrou zmrzlinu.

Někteří z nás také navštívili chrám Povýšení svatého Kříže, který je původně ze 14. století a prošel dvěma přestavbami v 16. a 19. století. Jeho velkou zajímavostí uvnitř je hlavní oltář, který je kopií oltáře v poutním místě Maria Zell v Rakousku. Ti, kteří Maria Zell navštívili, to potvrdili.

Poděbrady jsou krásným a příjemným městem, na kolonádě kvetly tulipány, narcisky a další jarní květiny, prožili jsme tam hezké odpoledne mezi turisty a návštěvníky, mezi pacienty a lázeňskými hosty, kteří si společně s námi také užívali jarního sluníčka. *A.H.*

**Libice, sousoší bratrů
Sv. Vojtěcha a Radima,
fotka od Moniky Kopecké**

CO POTŘEBUJI VĚDĚT

***Všechno, co potřebuji vědět o životě,
jsem se naučil z Noemovy archy...***

Za první: Nezmeškat loď.

Za druhé: Pamatovat, že jsme všichni na jedné lodi.

Za třetí: Plánovat dopředu. Když Noe stavěl archu, ještě nepršelo.

Za čtvrté: Udržet se fit. Když vám bude 600 let, někdo vás může požádat, abyste udělali něco opravdu velkého.

Za páté: Neposlouchejte kritiky, prostě pokračujte v práci, která se musí udělat.

Za šesté: Postavte svou budoucnost na vysokém základu.

Za sedmé: Z bezpečnostních důvodů cestujte ve dvou.

Za osmé: Rychlost není vždy výhodou. Šneci se dostali na palubu s gepardy.

Za deváté: Když jste ve stresu, chvílku si zaplavte.

Za desáté: Pamatujte, archu stavěli amatéři, Titanic profesionálové.

Za jedenácté: Bouřka nevadí, když jste s Bohem, vždy na vás čeká duha.

(převzato z internetu)

ŽNĚ

Léto je v plném proudu, prázdniny, dovolené, nebo honění plánů a termínů v práci. Přesto je pro toto období něco typického, zejména jdeme, či jedeme-li podél pole, či lánu, zlatavá barva těchto ploch a žatva. Přes obce přejíždí kolony kombajnů. Obilná pole se krásně vlní, dříve se v nich mohly dělat cestičky a skrýše, nebo ze svázaných otýpek slámy bludiště a schovávačky, než byly odvezeny do stodol.

Žatva krásně voní, létem, sluncem a obilím. Lidové obyčeje pokaždé směřovaly k zajištění dobré úrody. Někde lidé obcházeli v průvodu kříže v polích okolo dědiny a všichni se modlili za dobré počasí a dostatek vláhy, za odvrácení vichřic, krup a bouřek. Když byly prosby vyslyšeny, rolníci měli dobrou sklizeň. Koncem srpna pak skončila nejdůležitější práce – dostat úrodu v pořádku pod střechem a tím zakončit všechno úsilí, vynakládané v průběhu celého roku. Rolníci si vydechli a mohlo se slavit – začaly dožínky. Dopoledne byla v kostele sloužena slavnostní mše – poděkování Bohu za dobrou úrodu a poté slavnost pokračovala většinou průvodem, hrábě, kosy a srpy stejně tak jako vozy byly ozdobené obilnými klásky, lučním kvítím, nebo věncem z klasů a makovic. Byl předán buď hospodáři, nebo starostovi. Na konci oslav se konala taneční zábava. Tyto slavnosti měly smysl, není lehké na jaře zasít, či zasadit, pak se starat, aby vyrostlo za dobrého počasí a aby se šťastně sklídilo.

Dnes bereme sklizeň plodin tak samozřejmě, že vypěstování úrody přestalo být důležité – vše se dá koupit v tom, či onom marketu, nebo obchodě. Nevidíme tedy ani jak, kde a z čeho nám sklizeň narostla, kdo ji pěstoval, netušíme kolik námahy a starostí je za výsledkem, většinou se nepodílíme osobně.

I obilí už není zaseto všude, přednost dostala komerční řepka. Přesto jsou žně přelomové jak pro zemědělce, tak pro nás všechny ať chceme, či ne! Neznamená to, že odted' budeme opět všichni sít, sázet a sklízet, ale co můžeme udělat je, prosit Boha za dobré počasí pro naši úrodu, pro její sklizeň a také za chléb a potravu, kterou každý den dostáváme! Ale i za ty, kteří se o **chléb náš vešudejší** starají!

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. Žalm 145:15-16

(převzato z internetu)

PLÁNOVANÝ PŘESUN P. PAVLASE

Letos zjara nám P. Pavlas během ohlášek oznámil, že od srpna má být přeložen a na jeho místo nastoupí jiný kněz. Pro všechny z nás to bylo překvapení. Později se začaly řešit důvody a záměry, zda je to vůbec legální teď, když Biskupství nemá biskupa atd. Podnětem možná bylo i loňské neúspěšné sloučení bohdanečské farnosti se zbraslavickou. Kněz, který měl otce Pavlase nahradit pochází z Polska. Farní rada se dohodla na sepsání dopisu proti odvolání otce Pavlase adresovanému přímo Biskupovi Mons. Kajnekovi. Dopis podepsali jak věřící, tak zástupci příslušných obecních úřadů. Za měsíc jsme obdrželi od otce biskupa Kajneka odpověď, která byla opět čtena během bohoslužeb, otec Pavlas u nás zůstane i nadále. Kněží se mění, někde častěji, jinde vůbec, není to všeobecný trend, například v sousední pražské diecézi jsou na některých blízkých místech kněží již několik let a zdá se, že tam svou službu dokončí. Věříme, že odpověď otce biskupa je konečná a v naší farnosti zůstane vše, jak je.

PŘÍSPĚVEK PANA TOMÁŠE ŠINDELÁŘE

Jak jistě všichni víme, náš duchovní otec P. Pavlas měl být přemístěn do jiné farnosti. Tuto zkušenost prožíval každý z nás jednotlivě po svém a taktéž po svém si vysvětloval důvody proč. Tak jsem se dověděl, že jedním z důvodů je má osoba. Jelikož studuji teologii tak to budu asi já, kdo bude nástupcem pana faráře. V první chvíli mě to zarazilo, pak vyvolalo úsměv a nakonec jsem se nad tímto zamyslel. Člověka, který toto řekl, si nesmírně vážím, a jsem rád, že se nebál říct na rovinu, co si myslí.

Já jsem se vrátil do hodin přednášek na fakultě, kde nám profesor dogmatiky Ctirad Václav Pospíšil, kladl na srdce, že v teologii ani v církvi neexistuje špatný dotaz, ale jen hloupá otázka. Jakákoli otázka, která je vedena zájmem o církev, farnost atd., by měla být zodpovězena. Já nepochybuji o zájmu o naší farnost a proto se pokusím podat pokud možno stručné vysvětlení.

Teologii jsem šel studovat s cílem stát se trvalým jáhnem. Počátky jáhenství jsou popsány ve Skutcích apoštolů, kdy apoštolové vyzvali učedníky, aby mezi sebou vybrali sedm mužů, kteří budou sloužit při stolech. Tak se stalo, že jáhenství bylo ustanoveno dříve, než kněžství. Jáhenství ovšem zhruba před dvanácti stoletími zaniklo. Bylo obnoveno papežem Pavlem VI. na základě rozhodnutí 2. vatikánského koncilu, který skončil v roce 1965. U nás se tato služba začala připravovat až koncem osmdesátých let minulého století a schválena byla v únoru 1990 v Římě. Stále tedy jde o službu novou, které se stále hledá uplatnění.

Jak to s tou službou trvalého jáhna vlastně je. Jde o službu Bohu, ve které Bůh není hlavním iniciátorem. Tím hlavním iniciátorem je farní společenství, které si tuto

službu žádá, jak o tom píše Skutky apoštolů, a se svěcením souhlasí.

Jsou v naší církvi farnosti, které částečně spravuje trvalý jáhen, nebo pověřený laik, ale je nad nimi ustanoven kněz s pravomocemi faráře. Takže z napsaného vyplývá, že jáhen nemůže plně nahradit kněze, jen knězi vypomáhat, i když je podřízen biskupovi a knězi podřízen není.

Proč tedy jáhnové? Je zde potřeba Biskupů, mít více ordinovaných (svěcených) služebníků, kteří by doplnili, nebo z části nahradili službu kněze v pastorači. Tato služba má mnoho výhod a naopak nevýhod, které se promítají do jeho činnosti. Hlavním promítáním je rodina jáhna, která ho může jak kladně tak i záporně ovlivňovat v jeho pastorační činnosti.

Jelikož s jáhenstvím stále chybí hlubší praktická zkušenost, je tato služba stále jakoby v záběhu a hledá se cesta plného využití na poli církevním.

Abych shrnul to, co jsem tak kostrbatě napsal.

To jestli budu jáhen, nezáleží tak moc na mě a na mé spolupráci s boží Trojicí, ale na vás farnících, zda budete o tuto službu stát, a budete souhlasit s tím, že ji budu vykonávat já.

Další, kdo se bude vyjadřovat je pan farář, který řekne, zda mě potřebuje, nebo ne.

Dále souhlasit musí i moje manželka, která případné břímě ponese se mnou tím, že čas věnovaný farnosti nebude časem věnovaným jí samotné.

Pak musím dodělat školu, teprve pak se dovím co bude následovat. (formace, duchovní cvičení atd.)

Doufám, že mnohým spadl kámen ze srdce, že místo pana faráře nezaujmu já.

Těším se na další dotazy.

K reakci jsem použil studijní materiály Pastorační teologie.

Tomáš Šindelář

NEDĚLNÍ ŠKOLIČKA PRO DĚTI- aneb vezměte děti s sebou do kostela!

V naší Farnosti jsme diskutovali o tom, jak zaujmout a přitáhnout děti-malé, ale i nejmenší do kostela. Zkusili jsme tedy po vzoru jiných farností tzv. nedělní školičku – nedělní povídání. Na dětskou mši, nebo dětskou bohoslužbu slova zatím nemáme kapacity v různých směrech, ale co není-může být. Během Mše svaté, po čtení, se děti v doprovodu dospělého odeberou do sakristie, kde jim je pro ně přijatelnou formou vysvětleno evangelium, toto sezení je součástí Mše svaté a mělo by sloužit pro lepší pochopení víry a lepší aplikaci, nenahrazuje náboženství. Této služby se ujala paní Mlčochová, zastoupit by ji měla A. Holubová, nebo J. Laudátová. Přes léto je volno, ale od září pokračujeme! Můžete tedy vzít, děti, vnuky, či pozvat zvědavé děti v neděli na mši, která by je v kruhu vrstevníků mohla zaujmout a kde by jim mše nepřišla tak dlouhá. Vše je teprve na začátku, možná, že něco ještě upravíme, nebo i změníme. Vaše názory a připomínky jsou důležité a vítané ku prospěchu věci a odpovědnosti za děti a jejich budoucnost u Boha.

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

Kulturní dění v obci :

Dětem byla obecním úřadem věnována do "víčku" vkladní knížka se základním vkladem.

Vítání občánků

Dne 2.4.2010 se uskutečnilo v zasedací místnosti Obecního úřadu slavnostní Vítání občánků. Akci zahájil svým proslovem starosta obce Bohdaneč Ing. Jaromír Juna. Následoval kulturní program v podání dětí z mateřské a základní školy ve Zbraslavicích. Akce byla ukončena focením a zápisem rodičů do pamětní knihy.

Dětský karneval

Dne 4.4.2010 se konal v bohदानěčské sokolovně již tradiční dětský karneval pořádaný kulturní komisí. Odpoledne bylo plné her, soutěží, hudby a tance. Na našem karnevale se sešlo cca 45 dětí a to nejen z Bohdanče a okolí, ale i děti, jenž jezdí do Bohdanče k prarodičům a na víkendové rekreace. Na závěr karnevalu byly vyhlášeny nejhezčí masky, které byly po zásluze odměněny.

Velikonoční zábava

Dne 4.4.2010 se konala v bohदानěčské sokolovně Velikonoční zábava, na které se sešlo cca 110 lidí a to nejen z Bohdanče, ale i z okolních obcí. Mezi návštěvníky taneční zábavy byla i pí. Olga Zubová (v té době poslankyně sněmovny za stranu Zelených) spolu se svým manželem. K tanci a poslechu hrála hudební skupina Trio. Již tradičně

proběhlo o půlnoci losování vstupenek a tombola o hodnotné ceny. (mobilní telefon, satelitní přijímač, DVD přehrávač, napařovací žehlička, rádio a mnoho dalších cen.). Musíme poděkovat sponzorům a spoluobčanům, kteří se na přípravě akce a jejím průběhu podíleli. Bez obětavosti těchto lidí by akce tohoto typu nebylo možné realizovat. Výtěžek z taneční zábavy bude jako už tradičně použit kulturní komisí na další připravované akce pro děti i dospělé.

Oslavy 65.výročí osvobození od fašismu

Dne 8.května 2010 proběhly v osadě Dvorecko, která je součástí obce Bohdaneč oslavy 65. výročí osvobození Československa od fašismu. Toto výročí bylo připomenuto položením věnců u památníku partyzánské skupiny ZAREVO – oddílu zvláštního určení, který v této oblasti operoval a následným branným závodem mládeže.

Pietního aktu se zúčastnili zástupci Klubu českého pohraničí, obce Bohdaneč a další. Po proslovech zástupce Klubu českého pohraničí a starosty obce Bohdaneč Ing. Jaromíra Juny, kteří připomněli občanům události vztahující se k uvedené partyzánské skupině a osadě Dvorecko, proběhl branný závod mládeže, kde si mohly naše děti vyzkoušet nejen, jak jsou fyzicky zdatné, ale i střelbu ze vzduchovky, hod

granátem na cíl a znalosti topografie.

K vydařenému odpoledni přispělo dobré počasí, které akci provázelo až do večerních hodin. Pietnímu aktu bylo přítomno cca 60 lidí, z nichž převážná většina nebyla z bohदानěska. Branného závodu se zúčastnilo 36 dětí, a to převážně z Červených Janovic a Opatovic. Zájem bohदानěské mládeže a dospělých o tuto akci byl minimální. Přesto věříme, že v příštím roce, kdy bychom tuto oslavu zopakovali, bude zájem občanů a mládeže bohदानěska vyšší.

Dětský den

Dne 5.6.2010 proběhly již tradiční oslavy mezinárodního dne dětí. Celá akce proběhla na dětském hřišti v obci Bohdaneč, kde se sešlo cca 70 dětí a dospělých. Oslavy byly obohaceny vystoupením šermířské skupiny Exulis z Brna, která

v komponovaném pořadu přiblížila našim dětem důležité události české historie. Děti si mohly prohlédnout středověké zbraně a změřit své síly a důvtip v různých středověkých disciplínách. Akci přálo hezké počasí, občerstvení bylo zajištěno. Děti obdržely spoustu hezkých cen a poslední z dětí odcházely z oslav až v podvečerních hodinách.

Oslavy 130.výročí založení SDH obce Bohdaneč

Dne 26.6.2010 se v obci Bohdaneč na hřišti u rybníku Pílský uskutečnily oslavy 130. výročí založení zdejšího hasičského sboru. Oslavy byly spojeny s každoročním setkáním hasičských sborů obce, kdy letos naše sbory v Bohdanči, Řeplicích a Prostřední Vsi posílili hasiči z obce Třebětín.

Přihlízející, jichž se zde sešlo úctyhodných 150, mohli obdivovat souhru jednotlivých sborů při „útoku“, který se skládal z nastartování hasičské stříkačky, rozvinutí hadic, jejich spojení, běhu a stříkání vody z hasičských proudnic na cíl, dále historickou koňskou stříkačku a další. Návštěvníci se mohli svézt s panem Slavíkem v kočáře taženém dvěma koňmi. Po dobu trvání akce počasí přálo, pivo teklo proudem, klobásky a maso vonělo a kdo měl zájem, mohl si v podvečer zazpívat a zatančit při živé i reprodukované hudbě.

Aktivity SDH Prostřední Ves

Stavění a kácení Máje- Dne 30.4.2010 proběhlo v obci Prostřední Ves již tradiční stavění Máje, a to pod taktovkou sboru dobrovolných hasičů této obce. Po náročném úkonu, jakým bezesporu stavění Máje je, zde všichni přítomní poseděli do večerních hodin při opékání vuřtů. Sobota dne 29.5.2010 připadla na kácení Máje. Ani v tento den nechybělo občerstvení pro přítomné, ale hlavně dobrá nálada.

Připravujeme:

**Setkání rodáků, které se uskuteční dne 25.9.2010 od 14:00 hod.
v místní sokolovně.**

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Noc s Andersenem v Bohdanči

V pátek 26. března v šest hodin večer se sešli všichni zájemci o noční spaní mezi knihami na Obecním úřadě, protože prostory naší knihovny jsou pro podobnou akci malé. Děti si odložily zavazadla, vybalily spacáky, zdržely se ale jen chvíli a přesunuly se do knihovny. Tam byl sraz s ostatními dětmi, které neplánovaly nocování, ale přišly s maminkami na malý lampiónový průvod. Po devatenácté hodině již všechny lampiónky krásně svítily, přestože byl slabý vítr, žádný během průvodu neshořel. Vyrazily jsme okolo Flégrů, před kostel, po Vraňáku dolů,

k rybníčku Mlíčňáku, ukázali jsme si ,kde se říká Ve dvoře, kde Na Hradě, kde je Horka a vraceli jsme se zpět přes Vraňák okolo kostela a fary k Obecnímu domu. Tam jsme se rozloučili s dětmi a maminkami, které se přidaly pouze na průvod.

Večer se pomalu nachýlil a setmělo se, vklouzli jsme do naší noclehárny. Na jedné straně místnosti byly rozložené spacáky a bágly, na druhé dva stoly – kde bylo občerstvení a knížky od Hanse Christiana Andersena a Františka Hrubína, který se letos připomíná výročím narozením. Asi uprostřed byly seřazené stoly, kde jsme se všichni usadili. Po uvítací básni, jsme se dověděli na kolika místech v Republice i mimo ni tráví noční spáči mezi knihami Noc s Andersenem. Tato akce na podporu dětského čtení vznikla před deseti lety v knihovně v Uherském Hradišti a brzo se rozšířila po celé Republice i mimo ni – na Slovensko, do Polska, Slovinska, atd. Letos jsme se poprvé zaregistrovali také v Bohdanči.

Noc se postupně rozběhla přes čtení pohádek – Princezna na hrášku, hry, zpívání při kytarě s Janou Laudátovou, z přehrávače nám zpívali hlavně pan Svěrák, pan Uhlíř a děti. Po vzoru ostatních knihoven jsme si složili také svou vlastní oslavnou bohdanečskou báseň.

Okolo deváté hodiny nám přišel pan starosta Ing. Jaromír Juna přečíst a povědět něco zajímavého o historii Bohdanče a okolí, několik dětí mělo ještě doplňující dotazy k tomu, kde dříve stála škola a jaké to tam asi bylo. a potom už pan starosta rozdal pamětní listy na naši první Noc s Andersenem v Bohdanči.

Po odchodu pana starosty nám jedna z maminek – paní Janáková ukazovala pletení z pedigu, začátky jsou vždy těžké, ale nakonec si každý z nás upletl malou jarní kytku, nebo motýla a odnesl si je domů, před Velikonocemi se hodily do výzdoby. Pak se otevřelo šampaňské – dětské, jak jinak 😊 a slavili jsme naše první nocování mezi knížkami.

Pokračovaly různé hry organizované, známé i právě vymyšlené, zpívání, mezi tím se jedlo a pilo.

Zkrátka jsme se měli hodně dobře, před usnutím ještě knihovnice četla pohádku od Františka Hrubína – Líná kůže. Spát se šlo až po čtvrté hodině ranní, poslední odpadlíci, co si hráli ve spacácích na tučňáky usnuli před pátou. Ráno po osmé si přicházeli první rodiče pro své malé čtenáře, ale bylo docela těžké se po noční akci probudit. Děti posnídaly, sbalily si věci, listiny a malé dárky a za zvuku Svěrákových písní a ranního zpěvu kosů odešly domů. První bohdonečská Noc s Andersenem se vydařila a tak se pomalu těšíme na další. Tímto je třeba poděkovat všem, kteří se zúčastnili, pomáhali, přispěli – Obecnímu úřadu, panu starostovi Junovi, Janě Laudátové, paní Janákové, maminkám, které napekly, nebo připravily jídlo i pro ostatní, těm, kteří se přidali k lampionovému průvodu a samozřejmě čtenářům! Druhé bohdonečské Noci s Andersenem zdar!

**OSLAVNÁ BÁSEN
MY Z BOHDANČE ZELENÉ
MÁME KNÍŽKY PŘEČTENÉ
ANDERSENA HRUBÍNA
JEDNA VELKÁ RODINA.
POPRVÉ TU NOCUJEME
ZÁBAVY SI UŽIJEME,
MALÍ, VĚTŠÍ DOSPĚLÍ,
STAROSTA NÁS ODMĚNÍ-
DOSTANEME UZNÁNÍ!
ZA TO, ŽE JSME VYDRŽELI DO
RÁNA
ČÍST A HRÁT SI VE ZNAMENÍ
ANDERSENA - HRUBÍNA.**

Anna Holubová

Knihovna připravuje pro dětské čtenáře akce: malování na chodníku – dle počasí, výlet do ZOO v Jihlavě a Tvořeníčka – rukodělná setkání, v plánu je např. pletení košíčků z papíru, vánoční ozdoby.

Krátce....

- ❖ další číslo našeho Zpravodaje vydáme na podzim, časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ budeme vděčni za příspěvky na tisk a papír

Připravované akce:

- v neděli 15. srpna – výlet-pout' na Moravu, na Velehrad na Pout' Matice Velehradské a nedalekého zámku Buchlovice

Plánované akce:

- úklid kostela – po dohodě s panem kostelníkem a dobrovolníky, některý den v týdnu, podle počasí – ideálně suché a slunečné
- v říjnu, o Havelském posvícení by měla proběhnout také Bohoslužba na díkuvzdání za úrodu, rádi bychom, jako jinde, pro tuto příležitost upravili před obětní stůl malou výstavku plodů z polí a zahrádek, proto bychom vás chtěli požádat o zapůjčení vašich výpěstků v říjnu, bude včas oznámeno.

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2010 BOHDANEČ

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
4.7.	Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
11.7.	Svatá Markéta - Pouť v Tasicích, Pouť v Řeplicích Třebětíně	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
18.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
25.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy, syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu a Kotrbovu

Srpen

1.8.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany a za Jaroslava Bělohávka
8.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy, za rodiče z obojí strany a za syna Miloslava, dceru Jiřinu a manžela Miloslava Růžičkovy
15.8.	20. neděle v mezidobí	za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syna Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovu ze Sychrova
22.8.	21. neděle v mezidobí	za Františka Tvrdíka, rodiče a rodinu Veselovu, za Marii a Jaroslava Veletovi a syna Jaroslava
29.8.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrušovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku a rodinu Čábelických

Září

5.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
12.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava Kačerovského, jeho rodiče, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
19.9.	Svatý Matouš- Posvícení v Michalovicích a Vickovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu Karlovu, za Marii, Jaroslava a Bohuslava Jirákovy
26.9.	26. neděle v mezidobí, svátek svatého Václava	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2010 BOHDANEČ

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
3.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa Hlavu, jeho rodiče, rodiče Tvrdíkovy, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
10.10.	28. neděle v mezidobí	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
17.10.	Havelské posvícení , v Bohdanči, v Bělé, poděkování za úrodu	za Marii Franclovou, Marii Veselou a rodinu Johanesoivu
24.10.	30. neděle v mezidobí, Posvícení v Řeplicích	za Václava Tvrdíka, rodiče, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy
31.10	Slavnost Všech svatých Posvícení ve Šlechtíně a Třebětíně	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johanesoivu a Josefa Vohnického

L i s t o p a d

7.11	31. neděle v mezidobí, Posvícení v Kotoučově	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
14.11.	32. neděle v mezidobí Martinské posvícení v Tasicích	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
21.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	za Josefa a Františku Všetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu
28.11.	1. neděle adventní	za Josefa Musila, rodiče a sourozence, za vnuka Martina a rodinu Flekalovu

P r o s i n e c

5.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence
12.12	3. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za 3 syny a dceru, za Františka a Annu Kakáčkovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za 2 syny a dceru
19.12	4. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12	Štědrý den	za farníky a děti ve Farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče a bratra Oldřicha a jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlovy, Marii Klečákovou a bratra Josefa
26.12	Svátek Svatého Štěpána a Svaté rodiny –Ježíše, Marie a Josefa	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a za zetě Miloslava

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB V NAŠÍ FARNOSTI BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 - pro děti v sakristii během mše dětské povídání	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

Pořad bohoslužeb během roku v sousedních farnostech

Čtvrtek	16.00 *	Červené Janovice
Pátek	16.00 *	Zbraslavice
Sobota	16.00 *	Pertoltice
Neděle	8.00	Zbraslavice
	11.00	Červené Janovice

* V letním období jsou slouženy Mše svaté ve všední den v 17 hodin

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; **Bělá** – kaple sv. Jana Nepomuckého; **Dědice** – kaple sv. Petra a Pavla; **Dvorecko**; **Hlohov**; **Hostkovice**; **Kotoučov**; **Michalovice** – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; **Nová Louka**; **Prostřední Ves**; **Řeplice** - kaple Navštívení Panny Marie; **Šlechtín** – kaple Všech svatých; **Tasice**, **Třebětín** – kostel Navštívení Panny Marie; **Vickovice** – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz